

25m

Ràpel fins al coll

IV

V+

V

Dret, molt bonic!!!

Bon merlet

Vertical, bonic!!

IV

V-

III

R1

IV

IV+

IV

40m

40m

- ◁ clau
- * parabolat
- buri

LA FILIGRANA

Ratafia (V+/105m)

Primera Ratafia:

J.Real, F.Prats i J.Salvany (febrer de 1981)

Primera Normal:

J.Cerdà i companys

Material:

6 cintes exprés, joc de friends petits/mitjans i alguna baga per merlets.

Al bell mig d'Agulles la Filigrana s'eleva discreta, com un delicat capritx, que espera pacient ser escalada. Per arribar al seu minvat cimall ho podem fer a través de la via Original (degana de l'agulla i famosa perquè els seus primers ascencionistes van fer servir un clau cimentat per assegurar-se) o per l'elegant via Normal, que aprofita l'arrodonida aresta sud per arribar al cim en bella escalada. La Ratafia allarga la via Normal cap avall dos tirades d'allò més clàssiques, assegurades mínimament amb algun burí, suficient per marcar el camí i fer-nos navegar per les amables plaques de l'agulla. L'ascensió transcorre en un ambient tranquil que guanya en emoció a mida que ens anem apropant al cim i que demana, un cop finalitzada, assaborir la singularitat del vèrtex del monòlit amb uns moments de relaxada contemplació.

- Via: Ratafia
- Zona: Montserrat – Agulles
- Dificultat: V+ (MD-)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 105 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via equipada amb burins en prou bon estat. A la via Normal trobarem a més, una escarpia i un parbolt.
- Material: 6 cintes exprés, un discret joc de friends, sobretot mides mitjanes/petites i alguna бага per llaçar merlets.
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Després de deixar el vehicle a Can Masana hem de prendre la pista que ens porta fins al Coll de Guirló. Un cop arribem al Coll caminem uns quants metres més en direcció a la muntanya i prenem un corriol a mà dreta. Aquest corriol porta fins al Pas de la Portella. Un cop passem la Portella prenem el camí cap al refugi. Abans de fer la darrera pujada per arribar al refugi, prenem la canal del Cirerer amunt. Un cop passada la Miranda de les Bohigues tindrem el Dàtil davant i la Filigrana a la dreta. Ens desviem a la dreta per una curta canal fins el peu de via.

L1(IV+)

Els primers metres de la via són en una zona obaga fent que la roca tingui aquell aspecte molsós tant poc agradable. La via s'inicia per una placa inclinada que ens farà anar fent ziga-zagues cercant el camí més fàcil. El primer burí costa de veure i es troba en tendència a la dreta (hi hem deixat un cordino). Trobarem un parell més de burins al llarg, que a més, si es té traça es poden complementar amb algun merlet, friend o tricam. La roca en general és de cantell mitjà, de bona qualitat però que de tant en tant demana afecte. Durant la tirada trobarem un parell de trams on la via es redreça, un a mig llarg i un altre tot just abans d'arribar a la reunió. 40 metres i 3 burins.

L2(V-)

La tirada comença tombada fins que ens plantem davant d'un curt mur. Per superar-lo

surten uns moviments força elegants, també sobre presa mitjana però franca; es tracta d'un tram molt elegant. Un cop superat la tirada es torna a inclinar i trobarem un bon merlet per assegurar-nos. Seguim pel costat d'una fissura i anem a buscar la placa de més a la dreta, que amb un parell de passos ens deixa davant la segona reunió. 40 metres i 2 burins.

L3(V+)

Des d'aquest punt anem a buscar la via normal, flanquejant cap a l'esquerra fins situar-nos davant l'aresta sud. Els primers metres són verticals sobre patates que es van fent més escadusseres a mida que anem guanyant metres. A mitja placa trobarem un parabolt que substitueix al l'antic doble burí, i que per res desmereix el llarg. Segueixen uns metres de finura sobre presa petita amb bons peus que ens mena a un relleix. Ens queda per superar un darrer ressalt i ens plantem al cim de l'agulla, on trobarem la reunió. 25 metres, una escarpia, un burí i un parabolt.

Descens:

Un ràpel de 40 metres per la vessant nord-est fins al coll amb la Bessona Superior. D'allí prenem el corriol cap a l'est per anar a buscar la canal de les Bessones i el refugi.

El que més m'ha agradat:

- Fantàstic darrer llarg, vertical, amb bona roca i força ambient.
- Dificultats molt raonables, amb poques assegurances, fet que li dona cert caràcter a la via.

El que no m'ha agradat tant:

- Tot i que en general la roca és prou ferma cal controlar-la en algun punt; tot i que la via té 30 anys encara ens ha quedat algun cantell als dits.